A SUNAT CLOPOŢELUL! — Incepe „recreaţia organizată"

La parter, cu clasele mici...

Am stat de vorbă cu Ştefan, Mioara, Gabriel şi cu alţi elevi din clasele I de la „Caragiale"...

Cind i-am vizitat, îl învăţau pe „R" de tipar. Zimbiţi, nu-i aşa? Ei, bine, erau tot atit de concentraţi în caligrafierea cit mai corectă a acestei litere, ca şi cei dintr-a XI-a în rezolvarea unei probleme cu ecuaţii. Lucrau cu seriozitate, aplecaţi asupra caietelor de dictando. Nu reuşeau să-l facă de prima dată. Continuau însă cu perseverenţă, iar singura deosebire dintre ei şi cei din clasele mari consta în aceea că micuţii noştri „eroi" nu aveau încă experienţa de a sta în bancă intr-o poziţie comodă.

Dar, vine recreaţia şi rezolvă lucrurile... In special recreaţia de la 9 şi 45 de minute. Adică, cea organizată. Atunci toţi copiii se adună pe culoarul mare de la parterul şcolii. Se deschid ferestrele, se închid uşile şi sub conducerea profesorilor de educaţie fizică, elevii fac exerciţii de indreptare a trunchiului, de extensie, de aplecări laterale, răsuciri, rotări de trunchi, sărituri uşoare... Mă rog, tot ce trebuie pentru ca micuţii elevi să intre la următoarea oră mai vioi, mai bine dispuşi.

Ceea ce te impresionează asistind la o asemenea recreaţie organizată este disciplina, executarea corectă a fiecărui exerciţiu (evidenţiem aici pe Rodica Nazarie *şi* Stela Cirţină *din cl. I C pe* Mîndra Gheorghiu, Victoria Stan, Mihaela Apostol *din cl. I A), elanul şi munca plină de pasiune a profesorilor de educaţie fizică* Natalia Georgescu, Viorica Banciu, Adalgiza Radu, Camil Morţun, Ion Oprescu, Gheorghe Predescu *ş. a.*

De menţionat că, exerciţiile (cu adunare cu tot) nu durează mai mult de 5 minute. Or, recreaţia fiind de un sfert de oră, mai rămin zece minute şi pentru joacă...

Desigur, acesta este doar inceputul. Un inceput promiţător, pe care planul de acţiune întocmit de catedra de educaţie fizică a Şcolii medii nr. 7 „I. L. Caragiale" il va consolida şi extinde, cu sprijinul acordat şi mai departe de către organizaţia de partid şi conducerea şcolii, de către comitetul U.T.M. şi asociaţia sportivă.

——◇ O ◇——

Programe interesante, iniţiative rodnice!

Foarte atractivă „recreaţia organizată" cu participarea elevilor din ciclul II, al şcolii de 8 ani nr. 114 din raionul N. Bălcescu... Am urmărit desfăşurarea programului în trei clase: V C, VI B şi VII B. Cele două profesoare de educaţie fizică, *Florentina Stănescu* şi *Laura Cafriţă*, au organizat la fel de bine acţiunea în fiecare clasă, pregătind cu grijă instructori şi instructoare din rîndul celor mai talentaţi sportivi. „Instructoarea" *Tamara Lescenko* din a V-a C, de pildă, ne-a impresionat plăcut prin modul competent şi degajat în care a condus programul, *Mariana Popescu* (a VI-a B) — prin felul cum a ştiut să reţină atenţia tuturor colegilor ei, *Paul Zamfirache* (VII B) — prin corecta execuţie a exerciţiilor.

In genere, programul — unic pentru toate clasele —a cuprins exerciţii care urmăresc dezvoltarea diferitelor grupe musculare precum şi exerciţii respiratorii. Faptul că micii instructori se achită foarte conştiincios de această frumoasă îndatorire se datoreşte şi conducerii şcolii (profesorii *Ecaterina Bogdan*, *Alexandrina Iosif* şi *N. Mohorea*) care a asigurat condiţii optime pentru reuşita acţiunii.

Nu mai puţin interesantă a fost şi recreaţia organizată la şcoala experimentală de 8 ani nr. 51 din raionul 23 August cu clasele din ciclul I. Alţii fiind „eroii" — şcolari mai mici ca vîrstă — şi alcătuirea programelor a fost diferită. Astfel, „recreaţia organizată" a început cu uşoare exerciţii de dezvoltare fizică generală (exerciţii de braţe, trunchi, combinate, sărituri) continuînd cu diferite jocuri dinamice (Vînătorul, vrabia şi albina, „Hai noroc!", Fuga prin tunel, Podul umblător ş.a.). Profesoara de educaţie fizică *Maria Andronescu* manifestă multă preocupare pentru alcătuirea programelor, care — aşa cum rezultă din documentaţia consultată — sînt schimbate zilnic.

In aceeaşi şcoală este de semnalat şi o altă iniţiativă la fel de valoroasă. Este vorba de „minutul de înviorare". Această activitate are loc în mod curent către sfîrşitul orelor de curs, cînd copiii încep să dea semne de oboseală. Şi aici, un fapt pozitiv: conducerea şcolii (profesorii *C. Stănescu* şi *Maria Andrei*) ia parte cu regularitate la desfăşurarea programelor, se interesează de eficienţa celor două acţiuni.

Recreaţia organizată se desfăşoară, cu bune rezultate, şi în alte două şcoli bucureştene — şcoala experimentală de 8 ani nr. 52 şi şcoala medie nr. 21.

T. STAMA

Un aspect din desfăşurarea „recreaţiei organizate" la şcoala experimentală de 8 ani nr. 51... Execută elevii şi elevele clasei a III-a

Foto: V. Bageac

„Exerciţii utile, care se pot face în 5-7 minute"...

— Atenţiune copii! Să ne imaginăm că ne aflăm intr-o pădure şi că spargem lemne. Apucăm toporul cu ambele miini, il ridicăm deasupra capului şi lovim lemnul. Aţi înţeles?...

— Daa! răspund cîteva zeci de glasuri.

Astfel începe „recreaţia organizată" într-una din clasele Şcolii elementare nr. 17 din Capitală. Instructorii Elisabeta Ilie, Mihaela Ionescu, Ioana Paraschiv, Paula Tamaş, Elena Racheru, Margareta Taulescu şi Marieta Iancu, recrutaţi din rîndul elevelor de la Şcoala pedagogică nr. 2 care funcţionează în aceeaşi clădire, depun mult suflet pentru ca exerciţiile fizice din „recreaţia organizată" să fie executate cît mai bine.

Dar, pentru aceasta, a fost nevoie de ajutorul calificat al profesoarei de educaţie fizică *Gabriela Marcu*, de cit mai multe repetări cu elevele care conduc micul program de educaţie fizică din recreaţia mare.

— *In şcolile noastre*, ne spune profesoara Gabriela Marcu, *elevii participă de o lună şi jumătate la aceste programe. Eu, ca profesoară de educaţie fizică, dar mai cu seamă elevii, le considerăm foarte utile. Şi e firesc să fie aşa, dacă ţinem seama de faptul că în fiecare zi, în bănci, elevii stau aplecaţi deasupra cărţilor. Se impunea, la fel ca în intreprinderi, un program de exerciţii fizice care să-i destindă, să-i invioreze şi chiar să-i distreze pe elevi. Mai ales după primele două ore de curs, despre care se ştie că sint mult mai grele decit celelalte...*

— Consideraţi că exerciţiile fizice executate în recreaţia mare suplinesc joaca propriu-zisă din recreaţii a copiilor?

— Exerciţiile fizice atrag, de regulă, pe elevi. Aţi observat, probabil, că in toate clasele, elevii şi elevele participă bucuroşi la aceste programe. Noi trebuie să ajungem ca toţi elevii să practice un sport sau altul, pentru a creşte o generaţie sănătoasă, puternică. În celelalte recreaţii, elevii sint liberi să-şi petreacă timpul aşa cum cred de cuviinţă. Cit priveşte durata „recreaţiei organizate", consider că cele 10 minute indicate de Ministerul Învăţămintului sint totuşi prea... lungi. Părerea mea este că in 5—7 minute se pot executa toate exerciţiile din program. Să nu răpim prea mult din timpul liber al elevilor.

— Cum se achită elevele-instructori de această misiune?

— Deşi sintem la început de... drum, totuşi sint mulţumită de felul cum elevele mai mari conduc programul. Dar nu numai atit. Profesoarele care predau diferitele materii asistă la aceste programe iar uneori, cînd elevul-instructor lipseşte, ele execută exerciţiile tot atit de bine. Cred că în scurtă vreme, aceste exerciţii vor atrage şi mai mult spre activitatea sportivă pe elevii şcolilor noastre.

R. CĂLĂRĂŞANU

——◇ O ◇——

SCURTĂ CONCLUZIE...

Aşadar, inceputul a fost făcut. Greu — este drept. Poate mai greu decit era de aşteptat. Şi nu găsim o explicaţie.

In fond, de ce este aşa de dificil să fie introdusă recreaţia organizată in toate şcolile? Ce anume face necesar ca, mai întii, să recurgem la experiment (fiindcă, deocamdată, in Capitală această utilă activitate se desfăşoară doar in cinci şcoli) şi abia apoi să ne gindim la extinderea, la generalizarea acţiunii? Este doar vorba de alcătuirea unor programe cit mai simple care să cuprindă exerciţii practicate chiar în clase (cu ferestrele deschise), pe culoare (acolo unde este posibil), în curţile şcolilor (cînd condiţiile atmosferice vor permite).

Cum justifică organele de resort această viteză de... melc în promovarea unei acţiuni ale cărei roade nici nu pot fi puse in discuţie? Generalizarea introducerii recreaţiei organizate este un lucru deosebit de folositor şi transpunerea ei in fapt, trebuie realizată fără intîrziere!

ACTIVITATEA COMPETIŢIONALĂ DE MASE TREBUIE SĂ CONSTITUIE OBIECTIVUL PRINCIPAL

Concluzii pe marginea şedinţei de analiză a F. R. Oină

Recent a avut loc şedinţa de analiză a F.R. Oină. Raportul şi discuţiile pe marginea activităţii competiţionale desfăşurate anul trecut au scos în evidenţă o serie de constatări îmbucurătoare în ceea ce priveşte dezvoltarea sportului nostru naţional. A crescut numărul de echipe, s-au organizat mai multe concursuri, în cadrul cărora s-au întrecut numeroşi tineri de la sate.

Demn de subliniat este şi faptul că majoritatea consiliilor regionale UCFS s-au ocupat de buna organizare a etapelor de mase ale competiţiilor republicane, „Cupa regiunilor" şi campionatul R.P.R., la care au participat aproape 450 de echipe, dintre care o mare parte au fost înfiinţate de curînd. Astfel, formaţiile G.A.C. Cislău, Recolta Coteana, A.S. Bega Timişoara, A.S. Marea Neagră Constanţa etc. s-au pregătit cu atenţie şi au reuşit să dea o replică dîrză echipelor fruntaşe. De asemenea, trebuie menţionat că toate regiunile au fost reprezentate la etapele superioare ale competiţiilor republicane. De un frumos succes s-au bucurat jocurile din cadrul „Cupei agriculturii" şi Spartachiada tineretului la care au participat peste 2 000 de echipe. Aceste competiţii au oferit jocuri atractive, contribuind la popularizarea oinei în rîndul maselor de tineri. O frumoasă activitate competiţională a avut loc în special în regiunile Cluj, Ploieşti, Bucureşti, Maramureş, Banat, Galaţi şi Dobrogea, unde au avut loc şi o serie de competiţii organizate pe plan local.

Nu acelaşi lucru s-a spus însă despre regiunile Braşov, Iaşi, Crişana, Suceava, Bacău şi Mureş-Autonomă Maghiară, unde comisiile de specialitate sînt ca şi inexistente. Ca urmare, în aceste regiuni activitatea competiţională a fost slabă, etapele de masă ale unor competiţii s-au desfăşurat la un nivel necorespunzător, cu un număr mic de echipe, iar în unele locuri nici nu s-au organizat. Organele UCFS din regiunea Braşov — de exemplu — au trecut peste etapa raională şi cea regională şi au desemnat din... birou echipa care să participe la faza superioară a campionatului republican. Acelaşi lucru s-a petrecut şi în regiunea Bacău.

O activitate slabă s-a desfăşurat şi în oraşul Bucureşti. Aici, în ultimii ani, etapele de mase se rezumă numai la jocurile dintre două echipe: C.P.B. şi Dinamo. Oare în Capitală nu sînt posibilităţi de atragere a mai multor echipe pe terenurile de oină? Ne amintim că în urmă cu citiva ani, la Bucureşti, se desfăşurau frumoase competiţii şcolare. Este vremea ca tovarăşii din comisia orăşenească să renunţe la comoditatea şi lipsa de interes pentru activitatea competiţională la oină.

În cadrul şedinţei de analiză a F.R.O. s-a mai arătat că o serie de echipe fruntaşe se prezintă la competiţii nepregătite, nu caută să înveţe toate elementele tehnice şi tactice care fac ca jocul de oină să fie dinamic şi spectaculos. Aşa stau lucrurile la asociaţiile sportive Avîntul Frasin, Minerul Săsar, Victoria Cristeşti — reg. Cluj şi altele. O serie de jucători şi chiar arbitri nu cunosc încă bine regulamentul jocului de oină. Din această cauză s-au ivit discuţii la numeroase partide desfăşurate anul trecut. O mare parte din vină revine colegiilor centrale de arbitri şi antrenori din F.R.O., care nu au făcut mai nimic în această privinţă. Ele vor trebui să se ocupe îndeaproape de pregătirea cadrelor. Trebuie să se întocmească materiale tehnice de îndrumare pentru împrospătarea cunoştinţelor jucătorilor, instructorilor şi arbitrilor şi să se completeze regulamentul de joc cu noile modificări.

Pe baza criticilor şi propunerilor făcute cu prilejul şedinţei, biroul F.R.O. a luat o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii viitoare. În acest an vor fi organizate în Capitală şi în alte oraşe din ţară jocuri demonstrative. Echipele fruntaşe se vor deplasa la sate pentru a împărtăşi din experienţa lor formaţiilor mai tinere. O atenţie deosebită se va acorda etapelor de mase ale campionatului republican şi „Cupei agriculturii". Va fi reeditat regulamentul de joc şi o serie de materiale de îndrumare pentru activiştii şi instructorii sportivi din ţară. Colegiile centrale ale F.R.O. vor urmări şi vor sprijini activitatea comisiilor regionale de oină.

Credem că aceste măsuri vor contribui la popularizarea şi la dezvoltarea jocului de oină. Dar pentru obţinerea unor rezultate şi mai bune este necesar ca toate comisiile de specialitate să desfăşoare o activitate mai intensă, să se ocupe mai îndeaproape de organizarea a cît mai multor competiţii pe plan local.

prof. EUGEN ŞENDRUC
vicepreşedinte al F.R.O.

DOUĂ SCRISORI...

Două scrisori în care autorii lor ne semnalau, cu amărăciune, anumite lipsuri din activitatea sportivă. Ei ne roagă să-i ajutăm ca lucrurile să se îndrepte cît mai curînd. Iată-ne, deci, pe urmele celor două scrisori.

AL. ANDRONESCU-ONEŞTI *„Tinerii şi vîrstnicii din oraşul nostru nu au putut participa la nici un concurs de tir în anul 1962".*

La Oneşti există 25 de asociaţii sportive, în cadrul cărora activează mii de tineri şi vîrstnici. Mulţi dintre ei şi-au manifestat dorinţa de a practica tirul cu arma de sport. Mai întîi s-au adresat conducerilor asociaţiilor lor sportive, apoi au bătut de nenumărate ori la uşa consiliului orăşenesc UCFS întrebînd cînd va avea loc un concurs de tir. Dar mereu primeau acelaşi răspuns: *„Nu avem momentan toate materialele necesare"*. Şi uite aşa a trecut vara, a venit toamna, a trecut anul 1962 şi la Oneşti tot nu a avut loc concursul promis.

Să vedem de ce nu s-au putut organiza atîta vreme întreceri de tir. In jurul oraşului sînt coline unde pot fi amenajate poligoane naturale, în magazia consiliului orăşenesc UCFS se află unele materiale, iar în localitate există specialişti. Cît despre concurenţi — nici nu mai vorbim! Au lipsit doar armele. Acestea trebuiau să ajungă de multe luni la Oneşti, dar consiliul regional UCFS Bacău şi-a uitat promisiunea. Credem însă că pînă la începerea noului sezon, tovarăşii de la consiliul regional UCFS au suficient timp să-şi îndeplinească obligaţia.

NOTE CRITICE

ION CHILIBAR—PITEŞTI: *„Anul trecut am asistat la o întîlnire de fotbal între juniorii de la Rapid Bucureşti şi cei din Slatina şi am văzut că jucătorii nu aveau unde să se echipeze. Credeam că varul şi cărămizile depozitate în curtea stadionului vor folosi la amenajarea unui frumos vestiar. Dar... Nu de mult, treburile m-au purtat din nou pe la Slatina şi am văzut că varul şi cărămizile sînt şi azi neatinse".*

Cu vestiarul stadionului din Slatina este o poveste mai veche. Ea a început acum vreo trei ani cînd consiliul asociaţiei sportive Oltul a dat asigurări comisiei regionale de fotbal, care intenţiona să suspende terenul fiindcă nu are vestiar, că va amenaja această încăpere în cel mai scurt timp. Şi se părea că oamenii sînt hotărîţi să se ţină de cuvînt. S-a turnat fundaţia, s-au adus nisip, cărămizi şi scînduri... Dar din motive pe care nu le cunoaşte nici consiliul raional UCFS, lucrările au stagnat. Munca, începută de consiliul asociaţiei Oltul, urma să fie terminată de conducerea asociaţiei sportive Unirea. Se pare că nu s-a găsit în Slatina un zidar şi un dulgher, pentru că mult aşteptata cabină nu a apărut nici pînă azi. In schimb, cărămizile şi celelalte materiale se deteriorează: de aproape trei ani stau în ploaie şi zăpadă.

Cu prilejul recentei conferinţe anuale, vechiul consiliu, căci în actuala conducere a asociaţiei sportive Unirea au fost cooptaţi tovarăşi cu tragere de inimă pentru această muncă, a fost aspru criticat pentru neglijenţa şi risipa care s-a făcut cu materialele lăsate atîta vreme în ploaie şi zăpadă. Noua conducere şi-a luat angajamentul că va termina vestiarul de la terenul de fotbal pînă la începerea sezonului de primăvară. Să sperăm că acest angajament va fi îndeplinit întocmai.